

ولا تحسبن الذین قتلوا فی سبیلنا... امواتا بل احياء عند ربهم یرزقون

گمان نکنید که آنها که در راه خدا کشته می‌شوند (شهیدان) مرده هستند بلکه آنها زنده‌اند و نزد پروردگارشان روزی می‌خورند.

اطیعوا... و اطیعوا الرسول و اولی الامر منکم. اطاعت از خدا و پیامبر و ولی او را فراموش نکنید.

سلام بر مهدی موعود، سلام بر رهگشای شب حمله و سلام بر امام، سلام بر قلب و جان همه ما، سلام بر روح و روان ما، سلام بر او که با ندای ملکوتی‌اش ما را از خواب بیدار کرد و سلام بر پیکر پاک شهدایی که هم‌اکنون در نمکزارهای فاو آرام خفته‌اند، سلام بر آنها که با ایثار خونشان راه را برای ما باز کرده‌اند اما مسئولیت را بیشتر و سلام بر آزاد مردانی که در کنج زندانی‌های بغداد در انتظار رسیدن برادران خود و آزادی به سر می‌برند.

با توجه به وظیفه‌ای که احساس می‌کنم لازم دیدم که چند جمله‌ای را به روی ورق بیاورم:

بسم... الرحمن الرحیم اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا رسول... شهادت می‌دهم که به جز الله خدایی نیست و شهادت می‌دهم که محمد(ص) بنده و فرستاده اوست برای راهنمایی انسان‌ها.

امت دلاور و شهیدپرور، شما را به خدا از امام امت پیروی کنید، فرامین و اوامر او را دستور الهی بدانید و با گوش جان پذیرا باشید مبدا لحظه‌ای غفلت کنید و امام را فراموش کنید مبدا تحت تأثیر تبلیغات سوء قرار بگیرید و حتی شک و تردیدی در وجوب اطاعت از امام به دل راه دهید، قدر این نعمت بزرگ الهی را بدانید که خداوند او را در این کشور قرار داد و ابتدا این ملت را بیدار کرد قدر خودتان را نیز بدانید و بدانید که وظیفه و مسئولیت شما بیشتر است. چرا که امام در کشور شماسست و در اختیار شماسست اما کشورهای دیگر کمتر به امام دسترسی دارند و نیز بدانید که: لئن شکرتم لازیدنکم و ان کفرتم ان عذابی لشدید.

اگر شکر نعمت بجا آورید خداوند بیشتر به شما نعمت می‌دهد و اگر کفران نعمت کنید همانا عذاب خداوند سخت است و شکر این نعمت همان اطاعت از اوست.

و اما خدمت پدر و مادر عزیزم، این را بدانید که من هم سعی کردم راهی که پیامبر و ائمه رفته‌اند و امام امت آن راه را برای ما معرفی کرد و شهدا با ایثار خونشان آن را روشن کردند طی کنم که امیدوارم موفق باشم و از شما نیز می‌خواهم که همچون دیگر خانواده‌های شهدا، عاشورا و کربلا را در نظر داشته باشید و از آن درس بگیرید درس مقاومت، درس جهاد، درس رساندن پیام، پدرم و مادرم شما بودید که در کودکی مرا با امام حسین(ع) آشنا کردید. شما بودید که مرا با محرم و عاشورا و حسین(ع) و مظلومیت حسین(ع) آشنا کردید اما در آن موقع چیزی نمی‌فهمیدیم تا اینکه امام آمد و واقعیت عاشورا و کربلا و امام حسین(ع) و یزید را به ما شناساند و از آنجا به بعد دیگر به عهده ما گذاشت که کدام راه را انتخاب کنیم و من نیز با شناخت و درک کامل راه امام حسین(ع) را انتخاب کردم و راه حسین(ع) هم با جهاد شروع شده و با شهادت ادامه می‌یابد و شما برادران و خواهرانم:

از شما نیز می‌خواهم که اگر بنده را برادر خود می‌دانید هرچه بیشتر راهی را که من رفته‌ام ادامه دهید و این را بدانید که من به آرزویم (لقاء...) رسیدم و امیدوارم که به هدفم که خشنودی و رضای خدا است نیز رسیده باشم.

شهادت، نهایت آرزوی بنده بود که با شناخت کامل به آن رسیدم و امیدوارم قربان کردن جان ناقابل بنده مقبول درگاه حق باشد.

جمله‌ای از شهید رضا حمیدی نور:

خجالت می‌کشم که در روز قیامت در پیشگاه مولا با بدنی سالم حضور یابم در حالی که امام حسین(ع) با آن جلوه و شکوه با بدن پاره پاره ناظر باشد و دیگر شهدا نیز با بدن بی‌سر و پیکر بی‌دست و پا حاضر باشند.